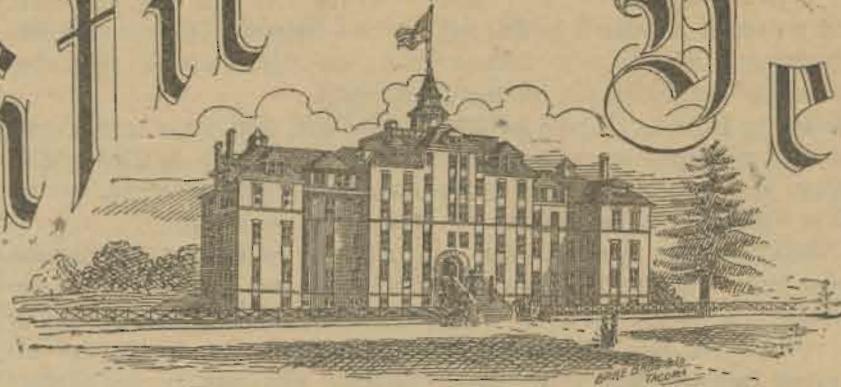

Pacific Revola.

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY.

Dedicated October 14th 1894.

No. 40

Parkland, Wash. 8. Oktober 1895.

5te Aarg.

Om Korsset.

(Sonnegang af H. A. Drorion.)

Her vil tues, her vil bies.
Her vil bies, o svage Sind!
Vil stal du hente, sun ved at vente,
Sun ved at vente, vor Sommer ind.

Trænge Tider langsom strider,
Langsom strider. Det har den Art.
Dagene længes, Vinteren strænges,
Vinteren strænges. Og det er svart.

Turteloue, kom at stue,
Kom at stue. Bag Gjerdet hin.
Der skal du finde, Forommers Minde,
Forommers Minde, alt grøn paa Skolet.

Gia! såd Høstegrøde,
Høstegrøde af blidne Baar.
Lad det nu frøse, lad mig nu gje,
Lad mig nu gje. Det snart forgaar.

Due, funde du begrunde,
Du begrunde, hoad der nu ster,
Kulden den væltes, Blomsterne døftes,
Blomsterne døftes, jo mer det iner.

Kom, min Due, lad dig stue,
Lad dig stue med Øleblad.
Se! nu er Stunden næsten oprunden,
Næsten oprunden, som gjør dig glad.

Sly ikke en fast Bønneordning.

(af O. Funcke.)

Du maa have Bønnetider, om det saa sun var et Kvarter ad Gangen, som regelmæssig er helliget Bonnen. Ellers gaar det snart, som man (sjeldent uden lidt Hylseri) udtrykter det: "Man kan ei komme til med sin bedste Billie." En god Ordning er her nødvendig. De Tider er i de fleste Egne af Tyskland desværre forbi, da man flere Gange om Dagen ved Bedekloften blev manet til at svinge sin Sjæl op til Himmelten. Denne hellige Idsy fan vanskelig bringes tilbage, og i det moderne Byens Tummel vilde Bedekloften ogsaa ringe til Ende uden at blive hørt. Men hvorfor vil du ikke selv ringe med Enheds-kloften for dig? Ligesom man har bestemte Tider for Legemets Pleie, haavel for dets Renselse som for dets Erhverring, haaledes skal det ogsaa være med Sjælens Pleie. Jeg mener her ikke Husandtagen og Bordbonnen, (hvilke man vel forhaabentlig hos dette Scriptus læsere kan forudsætte), nei, jeg mener de Pieblitte, da du ganske personlig og ganske alene taler i det sjulte med din Fader, som ses i det sjulte.

Iser om Morgenens, naar Dagen med alle dens Timer ligget foran dig, før du begynder din Gjerning, hæv do først din Sjæl i Bonnen op til Gud! Sænt den ned i den evige Stilleheds Verden, forat ogsaa du kan blive stille-

Himmelens Ro er Kraft paa Jorden. Og hvor meget trænger vi ikke til Kraft og Lys! Mangen Gang ser vi allerede om Morgenens, hvorledes de Bande, som ligger foran os, begynder betenklig at truse sig; mangen Gang synes en lille Dag at komme, og dog slumrer Stormen under den rolige Solglod. Men om end ikke, — — hvor mange Frislessers til at stade og at besmitte Sjælen bringer ikke endog den mest harmløse Dag! Om dette kunde der være meget at sige, og ogsaa derom, at om Aftenen igjen saa nødvendig træn-trænger til at bringe den øste saa forvirrede, udmattede Sjæl til sig selv for Guds Ansigt. Dog, vi tør ikke blive saa udførlige.

Endnu maa et tilspies, nemlig at den gode, faste Orden ikke maa afholde dig fra at agte paa Guds særege Vinl til uvante Tider. Gjorde den det, saa vilde den gode Orden blive til en dræbende Lov. Kapteinan kan have sine Grunde til først at stille i Søen imorgen; men naar pludselig en gunstig Bris reiser sig idag, saa lader han sin første Plan falde, letter Anker, stiller Kompasset, heiser Seil for hurtig at komme i rum Sø. Og hvo der hjælper et indre Liv, han ved, at øste pludselig midt i et Arbeide, ved Vesningen af en Bog, paa en Spadsertur eller hvormost-hest ellers, en umiddelbar Opsordring fra det himmelske Kabinet trænger gennem Hjertet: "Bed nu!" Det er da en Hilsen fra din Gud; da skal du hurtig blotte dit Hoved og sige: "Sal, Herre, din Ejener hører;" eller: "Jeg vil udøse mit Hjerte for dig, hør din Ejener!" Hvo der har fulgt saadanne Vintraaen oben, han har fundet, at han netop da havde de lostligste Bønnesie-tille, naar han ved en halv Tjelle fornemt Enden af Guds Hjordrin, ja af hans hellige Lande. Men raat vi høger: "Iag har ikke Tid nu; først vil jeg fulde dette Arbeide, spille denne Sonate klænde, løse dette Kapitel ad, røge denne Cigar hændig, gjøre det og det Besøg," — jaa vil vi erfare, at vi bag-efter har glemt vort Forehavende, eller at et Besøg eller en anden Afhændelse kom, eller at det himmelske Aardepunkt var dræget forbi; thi Gud er "en mild Hær Gud", og det er overdig at lade ham vente. Naar han falder, maa du være, elbet maa du have Ansvarret for Folgerne.

Guds Bank gaar aldrig fælt.

Det er forståeligt, hvor mange Mennesker Djævelen kan fåsse, naar han har Penge paa Kroen til Aar.

Den daarlige Vandringmand.

"Jeg ønsker tun at have det rigtig morsomt", sagde en letfindig og tante-los Ængling til en ældre Mand; "jeg synes ikke om alvorlige Hjemstæde, det er saa højdeligt." "Hør", sagde Manden, "jeg vil fortælle dig noget: En Vandringmand fyldte sin Randsel med god Mad og skønne Frugter, thi hans Ven forte ham gennem en vid og øde Ørken. De første Tage vandrede han gennem smilende, frugtbare Egne. Men istedsfor at plukke de Frugter, som Naturen her i rigeligt Maal tilbød til Rejsendes Vederkøbelse, fandt han det betydeligere at fortære de Lebnets-midler, han havde med sig. Snart nagede han Ørkenen, og efterat han nogle Tage havde vandret gennem den, var hele hans Forraad forstørret. Nu indtraadte en forstørrelig Nædens Tid, thi her var sun Ørken, her fandtes ikke engang et Græsstrå; overalt tun den hede Sand. Efterat han fællesedes i nogle Tage havde lidt under alle Hungerens og Tørstens Kvaler, opgav han her sin Land."

"Det var en stor Daare", sagde Ænglingen, "som ikke kom ihu, at han havde at fardes gennem Ørkenen."

"Men handler du forståeligt?" sagde Manden i en alvorlig Tone. "Du er paa Livets Reise, som føret til Ewig-heden. Nu er Tiden, da du skal samle dig den rette Visdoms gyldne Frugter; men du slyr alt Alvorligt og søger at bortlæsse dit Livs Baar paa unnyttige Adspredelser. Bedbliver du paa denne Maade, vil det gaa dig netop saaledes paa dit Livs Reise, som det gif den tankeløse Vandringmand."

Den knækkede Blomst.

Da jeg en Dag var ved at forlade en Bondest Hus, hænledede han min Ømørkhed paa en Hjelde Gule, der var ved liget ved Indgangen til Hove-kuen. "Se," sagde han, "den har en spæd Knop, som ligger gennem imellem disse Blad. Du maa komme, naar den skal fås at udholde sig. Den er det eneste af sit Slags her i Byen." Jeg lovede at komme og gif bort.

J Lovet af 14 Dage modte jeg igjen min Bonde, som udbradt: "Min Lilie har næsten udholdet sig; den vil næst være åben i Morgen. Jeg har aldrig set en Blomst med smukke Farve".

Selvfølgelig gif jeg den næste Morgen ind i min Naboes Have og stundte rigt hen til det Sted, hvor Lilien stod, i Forventning af det sjelne Sam, jeg valde til at se. Til mit Forbauselse,

og Sorg saa jeg min Bonde, der bødede sig bedrøvet over en knækket Blomst, paa hvis Knop der sad en knust og sonderrevet Blomst, der under en let Byge den foregaaende Nat var bleven stemt tilføjet ved at være kommen i Beværing med Jorden.

"Men, hvorledes stede det?" spurgte jeg.

"Ja," svarede hun, "det var et svagt Sted paa Liliens Still netop der, hvor Stormen sidste Nat knækkede den, og Lilien blev ødelagt af Regnen."

Efter at jeg et Døgn havde talt med hende om hendes Lilie, gik jeg tilbage til min Dagsgjerning og tænkte: "Hvor der dog blandt Menneskene findes mange haabefulde unge, der berettige os til at vente meget af dem, fordi de saa lovende ud, men som, naar deres Bonners Forhaabninger næsten er blevne til Virkelighed, falde som nedbrudte Staller, fordi de manglede Fæsthed i Karakteren, fordi der var et svagt Sted paa Blomsterstilen.

Der kan ogsaa findes Mænd, som opnaar ansæte Stillinger i Livet, — Mænd, hvis Ord antages for værdige til at gjentages fra Mund til Mund, til at læres af de unge Studenter, til at høres fra Predestolen, — men i hvis personlige Liv der findes mørke Pletter, som sjeldent blive omtalte.

Maaale en saadan Sons smme Mor der kan sige: "Ja, det er for galt, men det er virkelig vor Drengs eneste Fejl." Ja, men det var paa den ene svage Sted, at Liliens Still knækkede. O, unge Mænd og unge Kvinder, I, som nu harve eders Blomsterstil saa højt i Beiret og paa dens Top haabe at udfolde en Blomst af den sjeldne Dust og Farve, for at I ikke skal komme til at dele Skæbne med min Bonde's stælle, knække Lilie, advarer jeg eder, hold godt Tie med det svage Sted."

Den bekjendte verdsligvisse David Hume, som ved alle Veligheder spottede over den træfelige Sandhed, sagde en gang, at alle de fromme Mennesker, som han hidtil havde set, var tungsmidige og var alt fra den mørke Side. "Det kan gjerne være", sagde Bisshop Horne, da han hørte dette; "thi for det første er det højt sandsynligt, at Hume sun hat fejl meget hvad fra mine Mennesker i sit Liv, da hans Venner og Bekjendte er af et andet Slags Folk, og for det andet har hans hele Fremtræden vel været en tilstættelig Marsdag til at sætte ethvert frontt-Menneske i en mørk og sorgmodig Stemning."

— Falst Hymyghed er Djævelens Politur,

Njæde-Breve.

Naar man er i Nød bruger man gjerne forskellige Maader og Midler, for at hjælpe sig ud af den.

Saaledes var det med Direktionen for "P. L. U." forleden Vaar, da den besluttede at udsende de saaledte Njæde-Breve. Man havde Velærelighed i den Fremgangsmæde, men da man ikke fandt se noget af Gud forbudt Midler at samle Pengene paa den Vis til en Kristelig Skole, saa prævedes dette Midl.

Vi var imod det af forskellige Grunde:

1. Fordi det vilde paaspe vore Venner af Skolen odstillingt Arbeide med al den Brevstrivning.

2. Fordi "Uncle Sam" vilde faa næsten Halvdelen af Pengene.

Nu er det vistnok saa, at "Uncle Sam" ogsaa er i Pengesorlegenhed ret som det er, og maa optage det ene Laan efter det andet for at møde de Krav, der stiller til ham, som og vi maa gjøre, men han slipper dog at betale saa høje Procenter, som vi maa betale og saa store Skatter; derfor synes vi ikke, at vi ere nærmest kaldte til at aghjælpe hans Pengetrang paa denne Maade, men reseligt betale ham Skat, Told, osv.

3. Fordi vi befrygte, at nogle af vore Venner kunde tenke, at naar de havde strevet 9—12 Breve og betalt ud 18 a 24 Cents i Postporto og sendt os 10 Cents, saa havde de gjort nok for denne Missionsskole. Eller de kan tenke: Det kommer jo ind en saadan uhøye Maengde Penge i disse Njæde-breve, at de faar ikke alene nok til at betale Gjælden og sætte Bygningen i fuld Stand, men —

Ja hør nu hvorledes det er gaaet med denne Pengedsamling i disse 5 Maaneders! Til Dato er der indkommet \$42.10.

Med disse Njædebrev har det nu taget en Bending, der lover større Indtægt for Skolen. En Ven af "P. L. U." har forandret 10c til 100c, og efter den nye Ordning har vi faaet \$2. Vilse nu en eller anden fås endnu et Null til, saa skulle vi være meget taknemmelige.

Nei, de salmindelige brugte Maader iblandt os til Indsamling af Penge til kirkelige Viemed er nok at foretrække.

Hør vil jeg nævne tre.

1. At der i alle af vores velstaende Menigheder optrages et Offer.

2. At en eller flere Personer velvilligt paatager sig at samle Bidrag.

3. At en eller flere reiser omkring i et større Strøg og foretager en saadan Indsamling.

Den første Maade er den letvinteste og den suareste, at komme de Njædebrev til Hjælp paa. En Prest oplyste ved Konferensen i Ned Wing, at Konfirmationsofferet i hans Menighed var givet til "P. L. U." og han opmuntrede til at andre maatte følge Eksemplet.

Den anden Maade paafører nogle Personer noget Arbeide, men under gunstige Omstændigheder bringer større Bidrag.

Den tredie er forbunden med Reise-udgifter og Os, for dem som skal reise, hvis de ikke er i saadanne Formueomstændigheder, at de kan vise både Tid og Penge.

Jeg forsøgte at samle noget for vor Skole, medens jeg var i Østen forleden Sommer, og gik frem paa følgende Maade i mine forskellige Menigheder.

Jeg stred en Subscriptionsindbydelse saaledes:

"I Betragtning af den store Nød, som det var til en Lutherst Højskole paa Pacifickysten, blev "Pacific Lutheran University" bygget, ikke blot for at give gutter og piger en kristelig Højskole-dannelse, men ogsaa for at denne Skole maatte blive en Hjælper i Guds Haand til at fremme den lutherst Mission.

Bygningen blev saaledt færdig, da man kunde begynde Skolen den 25de Oktober f. K. og den har været besøgt af 107 Disciple, men Indredningen af omrent Halvdelen staar endnu tilbage, og som der stort paa Midler til at fuldføre Bygningen, henvender vi os til Venner af den kristelige Oplysning og den indre Missions Fremme at ghe Bidrag dertil.

Vi har Haab om at faa dobbelt saa mange Clever næste Mar, hvis vi kan fås Plads.

Paa Associationens Vegne

T. Larsen, Præsident.

Harmoni, Minn., d. 6. Juni 1895.

Paa denne Anmodning blev der subskribteret \$434 og det næste er betalt. Man gav fra \$25 til \$1.

Havde jeg bare haft Tid og Kræfter til at komme mere omkring, saa havde jeg faaet meget mere; thi jeg fandt velvillige Hjerter. Ja, man tilbød sig endog at fortsætte Indsamlingen.

Efterom vi sandt det nødvendigt at bruge de Penge jeg fil ind til at betale paa præsiderende Laan, og lidet som fra andre Steder, saa har vi ikke funnet gjøre noget med Bygningens Istandhællelse, men da 2 af Professorerne, som havde Værelser i Bygningen har flyttet ud, saa har vi derved faaet Rum til flere Clever.

Vi vil bare sige til Eder, højre unge Venner, som har Vist til at komme til vor Skole: Kom bare! Vi skal gjøre voit Bedste, baade ved at fås Plads og gjøre Opholdet her saa frugtbringende og hyggeligt, som muligt.

T. Larsen.

Fra Missionen ved Columbias Munding.

(Fortsat.)

Ste August.

Efter en Mats styrkende Hvile og en god Trofost hos en af Astorias Menigheds ældste Medlemmer, begav Formand Harstad og Pastor Nissen sig atter paa Reise; denne Gang for at besøge Skandinaverne i Grays River Dalen, Wahkiatum Co., Wash., hvor Pastor Nissen har missioneret etpar Aars Tid og hvor en lidet Menighed blev organiseret 15de Juuli forrige Mar.

Ved 11-Tiden gik man ombord i "Eclipse", en lidet fladbundet Skrudamper, hvis brave Kaptein, Max Shippy, paa sin Bis stort vor Mission, idet han har givet vor Missionær Trips.

"Eclipse" satte ud fra sin Kai fuldstændigt af Varer og med flere Passagerer ombord.

Først maatte den en Trip opom Clatsop Sagbrug, for at faa med sig en Sommerlaas, det er endel sammenknedede Sommerstokke til at sammenbinde en Sommerflaade med.

Kaptein og Mr. Færden, Skrymanden (nor) maatte faa ud at balancere paa de flydende, vippende Sommerstokke, for at faa gjort dem i stand til Buxeringen.

Efter en Tids Fortid var alt jorden

og det var tværs over Columbia River, der her er ca. 10 Mil bred.

"Eclipse" dansede som en Maage bortover Østeren efterfulgt af Sjøsmen, som truede med at opsluge den lette Fugl.

Men den, som børres paa Troens Binger mod Sandhed og Lys, behøver ikke at sejle Midgardkormen, selv om den er lige i Farvandet.

Net over for Astoria ligger Ladestedet Knapton med et Sagbrug, her landede vi ikke, men fæng forbi til den store

By Frankfurt. Nu, flinger det ikke storartet, man maa jo uvilkaarlig tenke paa F. am Main og F. an der Oder. Men Frankfurt by Columbia kæller hin elpar Huse noge Scows, d. e. Bramme, hvorpaa er bygget Hyster, som Folk bor i, og som letteligen kan flyttes — man gjør som Sneglen, tar sit Hus og går — og hvorfor ingen Grundleie betales.

Der er fuldt op at disse Skouer (som det heber paa Norst-Engelsk) overalt langs Columbia, i Astoria og i Portland. Whiskyscows findes der ogsaa opester Floden. De burde nu helst være væl.

Der var "Boat" i Frankfurt for nogle Mar siden, "Jernbanen skal komme ind", men nu hviler den til næste "Boat".

Lidt ovenfor Frankfurt blev vi i et Sjøormen, d. e. Tømmerlaasen og nu sattes Kurven mod Grays Rivers Mund.

Columbia vider sig ud til et temmelig bredt Basin ca. 30 Mil ovenfor Tongue Point ved Astoria og Frankfurt paa Washingtonsiden.

Man kunde imidlertid ikke sætte ret paa Grays River Mundingen, men havde at følge Kanalen i zigzag Hjørne Vandlaaben var sei nok.

Ec det ikke akkurat lig i Divet ogsaa? Det ses for det mindre opværksomme Øie øje ud, som om Livåbanten laa aaben og fri i store Bidder, medens fluelle Farer, Baer og Sandbanfer lurer i Dybet og vil stanse Skuden, om man ikke har den rette Gods ombord, eller der kan staa Tømmerstokker fast i Grunden, som, dersom Skuden løber med fuld Tid paa en saadan, vil slaa Hul i Bunden, Tøjet vil syldes med Vand og synke, dersom gjælder det ogsaa at man løber varligt og ser sig vel for, selv om man har Gods ombord og ved Kurven; thi han, "som gaar om, som en brølende Øve, føgende hvem han kan opsluge" han legger Anstødsstene paa vor Bei, selv om vi vanderer Guds Beie og mangen en, soa tror, at han er vel bevaret, fordi han "vandrer i Dyset" kan netop i sin Religionsitet komme i Fare for at faa en "Torn i Hjædet" saa hvis, at der slæss Hul i Hjertebunden og Egenreligtsdigheden Vandfloss strammer ind, Frelsen af Neade for Jesu Skyld alene er glemt og man gaar tilhunds.

(Mere.)

Furu- og Cedarblølle her fra Washington vil muligens blive benyttet i London, England, for Gadefundament. Et Firma i Seattle har modtaget Anmodning om siebzællig at sende Bræver. — T. L.

— Guds Vand gaar aldrig fallit.

— Bibelen vil ikke blive vist opslagen af den, som inkter sin Pengebog.

— Mange Mennesker ser op til Skyerne for Arbeide, som Gud har lagt under deres Fodder.

Endnu lidt "Fra Reisen".

(Fortsat.)

Omtrent ved Middagstider, da vi stansede ved en Station, befandtes det en Hjul paa Turistvojen, i hvilken vi 4. Nørste havde vort hjem for Reisen, at være gaaet istyller. Den opstående Rant indvendig paa Hjulet, som følger den indvendige Side af Skinnerne og holder Bognen fast paa Sporet, var nemlig brækket af alt sammen, saa næste som nogle saa Tommer.

Ogsaa dette var en Guds Styrelse, at Bognen lunde blive paa Sporet med et sonderbrækket Hjul. Efter nogle mislyllende forsøg med at erstatte det brækkede Hjul med et bedre, blev endelig den ubrugbare Bogn sat af paa Sidesporet. Men derved havde man tabt en Time af den kostbare Tid. Det var derfor muligt med en frygtelig Tid — 40 a 50 Mil i Timen, estersom det var "up or down grad" til — for at indhente det forsvante. Et Par Timer senere fuldte vi en anden Turist Sleeper højet til, og vi fuldte vores Søder igen. Men af den sidste Tid havde vi kun vundet tilbage en lidet Del. Det var derfor fremdeles affledt alt hvad Remmer og Tid fandt holde. Fernhæsten puldede og stønede forfærteligt og udspredede af sit sorte Gab store Masser af Blodgræs. Nogle af disse Græs trængte sig ind i en eller anden Sprælle i Taget paa vor Bogn og tog Barme. Heldigvis opdagedes det dog itide. Konduløren, Brakemændene og Negeropvartere stammede nu til med Vandbøtter og Ilden var slukket paa nogle Minutter. Men Ulvskæn var dog efter efter os. Tre Farer førte Herren os i — "Sker der vel en Ulv i en Stad uden at Herren har gjort den". Amo. 3, 6. — men alle tre førte han os ud af uben Skade. Vi tro vel tro, at saasandt der var Guds Ørn ombord paa Trainet, har de i Morgenstunden susket til Herren: "Herre bevar os i denne Dag fra al Slade og Fare", og Herren har naadig hørt deres Ørn. Sidben har alt gaaet godt, og om nogle Timer vil vi have næst Reisens første Maal, Tacoma. Parkland maa naturligvis besøges og Skolen tages i Visjon af Nykommerne til Nysten, ligesom vi ogsaa alle ønsker at tale med Formand Harstad for han reiser til Genesee, Idaho, hvor han næste Søndag skal ordinere Land. Mr. Christensen, der har modtaget Tale til sin Faders gamle Menigheder dersteds.

Efter at have føret omkring paa Iowa's og Minnesota's Prairier etpar Maaneders Tid, hvor som befjendt, Landstabet er meget ensformigt, er det en ren Nydelse igjen at komme ind til Puget Sound, hvor Øiet maa Vand og Skibe, Fjeld og Skov, og Bungerne saa indhude den friske, høje Bjergr og Solstof. Naar vi tenker paa de mange halvgamle men eller mindre udslidte, men velstaende Folk, som vi traf i Østen, og som gaar der med nedbrudt Helsbred, halvdyre bestandig, men som ikke har Mod til at rive sig los fra de ildvante Omgivelser og tage en Tur til Stillehavskysten, hvor den radikale Forandrings af Klima, som Regel vilde udvise den næst velgjærende Indvirking paa deres nedbrudte Helsbred — da kan vi ikke andet end have Medsyn med dem.

Det er dog besynderligt, at tenkende Mennesker skal føle sig saa bundne til Huse, Træer, Kalve, Grise, Marer etc. at man hellere vil øre Helsbredden end forlade disse forgyldelige Ting og føge hen til andre Gieder paa Kloden, hvor man, om Gud vil, efter Naturens Love funde saa fra Helsbred gjenoprettet eller isafald meget forbedret. (Mere.)

En Knappaal.

(En sind Historie.)

En liden Gut vaa omrent i Aar som en Dag ind hos en rig Kjøbmand, Samuel Richter i Danzig. Han bad Bogholderen om at give ham en Ubetadelighed.

"Her gives intet", svarede denne børst, "se til at komme ud!"

Guttens gil grædende ud af Døren, da Richter selv mødte ham.

"Hvem er dette?" spurgte han.

"En doven Gadeugt", svarede Bogholderen, som neppe saa op af sine Ørger. Richter saa paa Guttens, som netop da spiede sig ned og tog noget op.

"Hvad sandt du der, Gut?"

Guttens vendte sig om og visste ham en Knappaal.

"Hvad skal du gjøre med den?"

"Sætte igjen det næste Hul i min Trøje."

Guttens aabne Ansigt og hans Svar behagede Richter.

"Men synes ikke du, som er ung og stærk, at det er Slam at tigge? Kan du ikke arbeide?"

"Jeg forstaar intet Haandværk, og jeg er for liden til at gaa i tungt Arbeide. Min Fader døde før tre Uger siden, og min statfælles Moder og mine to Brødre har ikke hørt Måd i to Døgn. Derfor gik jeg ud for at bede om noget. Men sun en fattig Bonde gav mig igaar et Stykke Brød, — siden har jeg ikke fået noget."

Saaledes pleie altid Tiggere sig, og da mange af dem lyve, før man ikke tro paa dem. Men Kjøbmanden syntes, at Guttens saa ud til at sige Sandhed. Han stak Haanden i Dommen, tog op en halv Daler og sagde:

"Her er en halv Daler. Gaa hen til Bageren og højb Brød for Halvdelen deraf. Det vil være nok til dig selv, din Moder og dine Brødre. Bring saa mig den anden Halvdel af Pengene tilbage."

Guttens tog Pengene og sprang afsted.

"Ja viist tænker jeg, at han kommer tilbage," sagde Bogholderen.

"Vi skulle se", sagde Richter.

Strax efter var Guttens tilbage igjen, med Brød i den ene Haand og Penge i den anden.

"Her er Resten af Pengene, sagde han, og forhulsten, som han var, bad han om at saa laane en Kniv for at skære sig et Stykke Brød. Han fik en Kniv, stor af en Skall og begyndte at spise med stor Begjærlighed. Da holdt han pludselig op, holdede sine Hænder og bad en fort Bon. Saal spiste han efter med god Lyft.

Kjøbmanden blev ejret ved Guttens Begjærlighed og Gudslykt. Han opspurgte ham om hans Familie osv. og ful vidé, at hans Fader havde ejet et Hus og lidt Jord nogle Milje fra Danzig. Men Huset brændte, og en langvarig Sygdom vang ham til at følge sin Jord. Han tog da Lheneste som Faarehørde hos en rig Falke, min døde allerede efter tre Ugers Tid. Og saa Moderen blev syg, sagde Guttens, og da han var den sidste af Barnene, syntes han, at han måtte ud for et høje om Hjælp. Han gik saaledes og bad, ligefal han kom til Danzig.

"Saa ou ønsker virkelig at lære noget?" sagde Kjøbmanden.

"Ja, i Sandhed", sagde Guttens. "Jeg kan Katholiken, men hjemme maa jeg altid være en Christian af mine Systender, nu da Moder er syg."

"Godt", sagde Richter, som havde taget sin Beslutning. "Dersom du er tro, ivrig og flittig, skal jeg særge for dig. Du skal komme til at lære noget, saa Mad, Dræle og Klæder, og med Tiden komme til at tjene noget ogsaa, saa at du kan underholde din Moder og dine Brødre."

Guttens Nine lyste af Glæde, og han saa Kjøbmanden op i Ansigtet; da saaede han etter sine Nine og hvilste: "Min Moder har intet at spise."

Bed Guds Styrke kom netop da en Mand fra Guttens Hødested ind til Kjøbmanden. Han ikke alene stadsfæstede, hvad Guttens havde sagt, men han var ogsaa villig til at give Moderen Undervisning om hendes Søn Gottlieb. Han fulgte nogen Penge af Kjøbmanden til hende, og Bogholderen stred til Bresten, og bad ham at tage sig af Enken. Penge fulgte der med Bresten og mere fulde siden komme. Saal slæbbede Richter ham passende Klæder og tog ham ved Midtagesstid hjem til sin kone, som efter at have hørt om Gottliebs Ulykke, lovede at hjælpe sin Mand med at bringe Gottlieb frem i Verden.

I den Aar gik Gottlieb i Skole i Danzig, da blev han konfirmeret, og saa tog hans Velgjører ham paa sit Kontor for at opdrage ham til Handelsmand. Guttens udmarkede sig baade paa Skolen og ved Skrivepulten, og det ikke alene ved sine gode naturlige Ansæg, men ogsaa ved sin Flid. Over Uge sendte han den første Del af sine Sparepenge til Moderen, og hun tilbragte saaledes ved Richters Gymnasium sine sidste Dage om ikke i Overslod, saa dog uden Sorg for dagligt Brød. Efter Moderens Død holdt Gottlieb ikke saa meget af noget, som af sin Velgjører, og for at vise sin Taknemmelighed var han til det Yderste flittig og agtpaagivende i sit Arbeide. Overskuddet af sin Øsn anvendte han til at handle med for egen Regning og tjente paa denne Maade godt. Efter otte Aars Tjeneste blev han Medlem af Handelshuset og ful en Trediedel af Bindingen.

Men det var ikke Guds Willie, at dette Kompaniistab skulle blive af lang Varighed. Richter blev i to Aar ført til Sygeleiet. I hele denne Tid beskræb Gottlieb alle Fortæninger med Omhu og Forstand og vaagede mangen Rat ved den Syges Seng. Richter døde 65 Aar gammel.

Gottlieb blev den virkelige Beskytter af Handelshuset, og hans Beskyttelse var god. Han sørgede for at samle Gods, men han samlede det altid paa en ørlig Maade og saaledes, at det ikke alene var til Nutte for ham selv, men ogsaa for andre; med andre Ord, hon hulde altid paa, at man kun er Forvalter over det himmelige Gods, og at man skal staal til Regnslab for deti Benytelse.

17de Sønd. ej. Tr. tiltraadte Pastor Grønsberg sit Stald som Prest for Parkland Wash. — Past. Harstads Vikar, under hans Præster i Col. Han predikede over Joh. 3, 16.

Besøg. Den 3de Oktober besøgte Kaptein N. Olsen med Hustru Universitetet. Kapteinen er Medlem af Vor Frelsers Menighed i Oakland, Cal., og hjertelig interesseret i vor Skole og vores Kirke. Her paa Kristen. Bid at mangle Venner vilde besøge vor Skole og lade Besøget tjene der til, at Hjærligheden til Skolen og dens Gjerning maatte væres!

Indsørelse.

Efterat Præsident Harstad havde holdt Morgenandagt i Kirkesalen, Torsdag den 3de ds., hvor Universitetets Vorere og Elever, Baard of Directors og andre var tilstede, erklarede han, i den treenige Guds Navn, at han da fratradte sin Post som Bestyrer for Anstalten, og i det samme højhellige Navn indsørte han Prof. O. Grønsberg fra San Francisco, i sit Sted.

Derpa tog han, i en begeget og indtrængende Tale, Farvel med Vorere og Eleverne og talte for godt Samarbeide, samt bad om Tilgivelse, hvis han i U forsigtighed, paa en uilbørlig Maade, havde faaret nogen af dem. Han havde i Belmontebud gjort, hvad han troede var sin Pligt, til deres og Skolens Bedste.

Prof. Grønsberg talte for den Tid, der var udvist mod ham, idet han var kaldt som Præsident Harstads Eftermand ved Anstalten. Han kom hid, ikke fordi han troede, at han var denne Post vogn, men fordi han var kaldet der til. Han vidste ikke selv, hvad han duede til, da han ikke havde indehavt en saadan Post før, men han var villig til at forsøge og bad om Taalmodighed og Overbaerenhed, indtil man ful se, hvorledes det vilde gaa. Skulde det om en rum Tid vise sig, at han var usikret for Stillingen, saa var han villig til at fratrede, saa en bedre stilling kunde indtage hans Plads. Derpa udtalte han, at hans Arbeidsplan for det første var den, at han vilde tilbringe en Dag i hver af Vorernes Klasseromme, og derpa sammenkalde Vorerne til Raadslagning om, hvorledes Tagene heldigst kunde fordeles paa de forskellige Vorere, og overhovedet, hvorledes Skolens Tid bestilte kunde fremmes. Han udtalte det Ønske, at han maatte komme i god Forståelse med sine Medlærere, og at de i Hjærlighed maatte raade og hjælpe hverandre i den vigtige Gjerning, hvori til Gud har sat dem.

Prof. Shaham udtalte derpaa sin dybtstående Tid til Past. Harstad for Samværet ved Skolen og hvad han havde været for den. Han følte sig sorvigset om, at han udtalte sine Medlæreres og Elevers hjertelige Ønske ved at lade Past. Harstad forståa, at de ikke havde noget imod ham, men ivertimod følte det som et tungt Slag, at den Forbindelse, hvori de havde staet, nu var hævet, hvilket tilkendegaves med Reaktion.

Til Prof. Grønsbergs Tanke udtalte han sin fulde Tilstemming og bad at Herren vilde velsigne Gjerningen til sin Kunns Pris og Skolens Velstård.

T. L.

Mølledsfest.

Torsdag Aften, den 3de ds., holdtes Afledsøfest for Formand Harstad og Hustru, der rejste den 4de til San Francisco. De tog med sig de 4 mindste Børn og lod de 3 ældste blive tilbage paa Skolen. Da Pastor Grønsbergs Menighed ikke havde haaret nogen Prest, moatte Pastor Harstad besøje den midlerdig. Det vil forhaabenlig ikke blive ret længe inden Past. kan faaes, og da vender de, om Gud vil, tilbage til Parkland. Imidlertid trox vi det er en nosaa heldig Ordning, at han bor i San Francisco en Stund; thi paa den Maade vil han bedre kunne varetage sit Formandsembede i California.

Mere i næste No.

Betalt for Herold.

John Matsen, Christi Larsen, Simon Jensen, Christen Westergaard, Jacob Johnson, Peter Madsen, Steffen Matzen, Bidleton, Wash., Mrs. Ingeborg Kirkebo, Roy, Wash., hver 50 Cents.

Uddrag til Pacific Lutheran University.

Bet Prof. O. Grønsberg: O. Grønsberg, (personlig) \$10, Ole Benzon, San Francisco, \$1, Ungdomsforeningen i Vor Frelsers Menighed, San Francisco, \$6.55.

Gæs dette!

Enhver, som samler 50 nye Subskrienter paa "Pacific Herold" og indsender juld Betaling (\$25.00) for disse, saa som Belønning et Aars fri Undervisning ved Skolen, ligeledes skal enhver, som samler 25 nye Subskrienter og indsender fuld Betaling (\$12.50) for disse, saa som Belønning et halvt Aars Undervisning ved Skolen.

Man mærker sig dette, at her er fun Tale om fri Undervisning i de almendelige Kursus, som ellers kostet \$1.00 om Ugen, — ikke i de Tag, for hvilke der betales forskilt.

Dernæst mærke man sig, at nævnte Rettighed til fri Undervisning, enten det er for et halvt eller et helt Aar, må a udt ud benyttet i inden Udbet af Skoleaaret 1895 og 96.

Her er god Anledning for Gutter og Piger til at givne baade sig selv og Andre. Og det er ikke bare de Unge, som kan benytte sig heraf med Fordel, men ogsaa Saadanne, som ikke selv kan besøge Skolen. Disse kan følge eller stjæle de paa denne Maade vandne Rettigheder til hvem de vil.

Pacific Lutheran University.

Den 19de September 1895 begyndte "Pac. Luth. Univ." sit andet Skoleaar. Første Termin slutter den 19de December. Undervisning gives i de Tag, som høre til Literary, Business, Scientific og Normal Kursus. Enhver kan vælge sine Tag. Væde Gutter og Piger modtages som Elever, og der kræves af dem, at de ere villige til at arbeide med Flid og til at rette sig efter Skolens Regler.

Før Undervisning i ovennævnte Tag betales \$1.00 om Ugen, saa Undervisning i Mus. Shorthand og Typewriting betales forskilt. Vorere Kosten fra 25 ct. til en \$1.00 og Kosten \$2.00 om Ugen.

I Barnestolen gives Undervisning i Religion og Vorst saavel som i de sædvanlige Commonstoletag. Omloftstæpperne i denne Udeling er: Stolepenge 35cts, Vorelse 10cts, Post for Børn under 12 Aar \$1.25, for Børn over 12 Aar \$1.50 om Ugen.

Ansigninger om Oplagelse indsendes snarest muligt til Rev. O. Grønsberg, Parkland, Pierce Co., Wash.

Svendens Sold er Døden, men aldrig hører man om Strife iblandt dem, som hører Djævelen paa Grund af lang Dag og liden Betaling.

Nye Værer Nye Priser.

Hvis Du vil have en Klædning, der passer, af næste Mode og lavet af bedste Tøj, der findes i Marledet, da kom og se, hvad vi har at byde, førend Du tøber andetsteds.

Vort Lager er større end nogensinde før, og vores Priser er lavere end hos nogen af vores Konkurrenter.

Tilstrækkelig Kapital sætter os i stand til at tøbe billigere end vores Konkurrenter, der maa bruge Kredit.

Vi nævner her nogle af vores Godshøjsætter:

Satinette uds for Mænd	\$3.00
Dunting flannel Overflører for Mænd	.29
Arbejdssko for Mænd	.90
Fine Dress Sko for Mænd	\$1.25

Red Front Clothing & Shoe Co.

1308 Pac. A. e., ligeoverfor R. R. Depot.

Hans Torkelson, Bestyrer.

Tilsalgs.

Et Hus paa fire Værelser med Tilbuddinger. Der er sex Værelser, hele Styltet er 150 X 150 fod. Det er 10 Minutters Gang fra Pac. Luth. University og to Bloks fra Railroad Platform. Der er et godt Stasit rundt hele Giendommen, og over et Dusin Frugttræer. Clover Creek løber lige over Hjørnet af Giendommen. For alt dette forlanges \$400, alt kontant, eller \$300 kontant og \$100 på et År med 4 pCt. Rente. God Title. Man henvende sig til Pacific Herald, Parkland, Pierce Co. Wash.

Land for Salg.

2000 Acres Land billigt for Salg, alt i et Stylte. En Del af det er ypperlig Farmingland og Resten sørdes egnet for Frugtabl og Dairy purposes. Der er både Høiland, Bottomland og Stovland.

Er dersor sørdes passende for en Koloni. Standarder opføres helst. Det kan udlegges i Stylter paa mange eller faa Acres efter Behag. Landet er beliggende i den frugtbare Willamette Valley i Staten Oregon og omkring 7½ Mil fra en livlig By paa omkring 5000 Indbyggere. Det skal ogsaa bemærkes, at dette Land ikke ligger inde i Billedsset, men i en Trakt, hvor der har været settet rundt omkring i mange Aar. Dette Stylte Land er nu under disse pinagtige Tider, da Landpriserne ogsaa er trykket ned, at faa efter vor Menighed for nær sagt en Spotpris. Manden, som eier det, er engstelig for at sælge, men han vil sælge alt under et. Her er altsaa en god Anledning for en eller flere af vore næste Pengemænd til at gøre et godt Investition ved at tøbe dette Land og faa starte en Koloni. Den eller de, som har Cash kan her gjøre en god Bargain.

For nærmere Underretning henvende man sig til "Pacific Herald," Parkland, Wash.

Skandinavisk APOTHEK.

P. Jensen, . Fern Hill.

Norske
Familie-
Mediciner
Haben Dag og Nat

Tacoma Tidendes Boghandel.

Bibler m. Oversættelse Guldsnit	Bindbind 9x6	\$2.75
	9x6	\$3.00
Lommebibler	- med Omflag	\$1.60
	uden	\$1.35
Nyttestamenter		\$0.75
Synodens Salmehøjer		\$0.65
Landsstæd med eller uden Text i Stort Udvælg fra 50 Et til \$1.30.		

Førstjælli Bøger af Pastor Junde pr. Et. 75 Et.
Synode Bibelhistorie 25 Et. Hørflaring 25 Et. Rate
fismus 15 Et.

Bibl. o. A. B. C. 15 Et.

Tacoma Tidende Tacoma, Wn.

En ypperlig Anledning for en hel Kolonie.

Flerne Farme er til Salgs paa meget rimelige Villaa omkring 13 Mil syd fra Parkland og 4 Mil fra Jernbanestation. Der er 1200 Acres, som kan tøbes under et eller i mindre Stylter efter Højernes Ønske.

Prisen er i Forhold til Landets Kvalitet og „Improvements“ fra \$8. til \$55 pr. Acre for Stylter paa 40 eller 80 Acres.

En Del af Landet er beboet med Stog og en Del er opdyret Land i god Stand for al Slags Aeling. 28 Acres er plantet med Humle.

Landet er vel stiftet, for Kreaturavl, og et Meieri drives med Jordel.

Der er flere Huse og især store Udhuse med Tørtekasser for Humle, Høpresse Humlepresse og en Del andre Redskaber.

For videre Underretning henvende man sig til Bladets Udgivere: Luth. Univ. Association, Parkland, Wash.

BROOKDALE . . . FEED STORE

Dealers in

Hay, Grain, Flour and Feed

of All Kinds.

CASH PAID FOR HIDES.

Eggs Taken in Exchange for Goods.

Terms Cash or its Equivalent.

Brookdale, Wash.

Send efter dem.

Beretninger fra den Norske Sons des fire Distriktsmøder er nu ferdig. De indeholder mange gode Sager af stor Virighed for enhver, der har Hjemme for den tiefelige Arbejde. Hvor og fremst findes der lærlinge og kommende Læredørhåndlinger, der næst Indberetninger og Maabladninger om de større praktiske Øjemedler i vores Land. Alle fire Beretninger inddannede i Papirbind kostet blot 65 cents.

Send efter dem til "Lutheran Publishing House", Decorah, Iowa.

ALTID PAA LAGER

norske og svenske Værer saaom

Sild, Ludefisk,

Ansjovis, Primost,

m. m.

Paa Hj. af Lite og C Street, Tacoma, Wash.

LINDBERG BROS.

A. H. Bell

Alle Slags Smede- og

Trearbejde.

Gesteskoning i Sædeleshed.

Alt for rimelig Betaling.

Brookdale, Wash.

For Salg.

En Lot med Store 20 X 30 to Etager højt øverste Etage indrettet for Familiebefremmelighed, Brønd og en lidt Barn ca. 400 fod fra Universitetet, meget billigt hvis Handel kan ske strax.

For videre Underretning henvender man sig til Pacific Herald's Udgivere Parkland, Wash.

C. QUEVILL,

Nors. Læge.

110½ Tacoma Ave. Telefon 455.

Kontortid 11—12. 2—4. 7—8.

Søndag 12—1.

Fred L. Larne.

"The Adjuster."

Guldmed og Juveler.

Et stort og udmærket Udvælg af Jewels, solid og plated Smykker og optiske Instrumenter.

1151 Tacoma, Ave.

Tacoma Wash.

Balborg Etub's nye Sangbog,
„Songs from The North,“ kan faaes hos mig.

Meyer Brandvig.
Parkland, Wash.

Student Supplies

OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac Ave. ————— Tacoma, Wash

Kraabel & Erickson

Handler med

Flour, Feed, Hay Tinware, Hardware,

og general Groceries, o. s. v.

Guldt Lager altid paa Haand.

Parkland ————— Wash.

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings, Gash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. ————— Tacoma Wash

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

1539 & 1541 PACIFIC AVENUE.

CAPITAL : 100,000.

A. G. Johnson, President.
G. Steinbach, Vice President.
D. G. Anatvold, Cashier

Betaler 6 per Cent Rente paa Spareindskænninger. Kjøb og sælger Bøyer paa alle ledende Byer i de Forenede Staeter, Canada og Europa, samt "Money Orders" paa alle Poststabenier i Norge, Sverige, Danmark og Finland.

General Agenter for de største transatlantiske Dampskips Linier.

Agenter for alt usolgt N. R. R. Land i Washington.

PACIFIC HEROLD

Udgivet af
The Pacific Lutheran
University
Association . . .

Ildkommer hver Uge
og kostet forudsættes
50 CTS. PER AAR.

Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til Rev. N. Christensen — Betaling for Bladet, Bestilling
osv. sendes til Rev. T. Larsen Parkland, Pierce County, Washington.

Subskribentumre faar for 5 betalte Exemplarer det 6te fri.

METROPOLITAN ::

SAVINGS BANK ::

(Incorporeret 1889)

Theaterbygningen, Hj. af 9 og C Sts.

Aaben daglig fra kl. 10. til 8. Aften.
Gordag fra kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt Capital \$100,000
W. V. Caesar, President.
G. W. Gnoes, Vice President.
G. G. Helwig, Cashier
J. G. Vanderbilt, Ass't Cashier

Directors.
Dowmor G. G. Stiles, C. W. Griggs, J. W. Anderson
G. L. Holmes, Thro. Hosmer, Geo. P.
Gaton, P. V. Caesar, G. W. Gnoes,
J. G. Vanderbilt.

6 per et Rente

Renterne udbetales kvartalsvis i Januar, April, Juli og Oktober. Pengene udlænes paa længere Tid samtidig med maanedlige Betalingsvilkår. Anvisninger paa alle Steder i Europa. De skandinaviske og det ydre Sprog tales.

Entered at the post-office at Parkland, Wash. as second class matter. Dec. 26td 1894.